

[Steenholdt]

lige og ligeberettigede, uanset hvor de bliver valgt, og uanset hvor mange stemmer de har bag sig. I de stunder, hvor man følte sig nedværdiget, glemte man aldrig de medlemmer fra næsten alle partierne, der stod frem og forsvarede eller forklarede også vores nordatlantiske ret til at arbejde og afgive stemme på lige fod med alle de øvrige medlemmer. Denne grundlovgivne rettighed har aldrig været mere tydeliggjort end i dette folketingsår.

Jeg har bemærket, at under de sidste af regeringens økonomiske indgreb, hvor vi blander os igen, har der ikke været nogen, der satte spørgsmålstejn ved vores berettigelse til at blande os i sådanne situationer. Mon ikke vi fra nu af for første gang betragtes som ligeberettigede med vores kolleger her i folketinget? Jeg har kæmpet for dette mål i det år, jeg har været medlem af folketinget.

Den oplevelse kunne blive endnu bedre, hvis min kollega fra Grønland ville være med til at tage medansvar for kriseindgrebet i stedet for at tage hensyn til, hvorfra han kommer, og hvilke befolkningslag han er blevet valgt af. Det var ikke en overraskelse for mig, da min kollega, hr. Preben Lange, ikke ønskede at tage medansvar for det nu indgåede forlig, for det har han eller hans politiske parti aldrig villet. Denne holdning kan kun fortolkes på den måde, at siumutpartiet fortsat ikke ønsker at tage medansvar for den økonomiske udvikling i Danmark og derfor heller ikke ønsker at dele skæbne med det danske folk, at være solidarisk med det.

Det eneste, dette parti tilsyneladende er interesseret i, er behård, kynisk udnyttelse af de pengeoverførsler, som finder sted fra Danmark til Grønland. Denne tanke udtrykte hr. Preben Lange meget tydeligt i sin tale forleden dag ved at sige – jeg citerer:

»Vi ønsker fortsat dette samarbejde« – hvormed han mente hjemmestyrets samarbejde med den danske regering og partierne i folketinget – »da hjemmestyret har behov for den økonomiske støtte, kapitaloverførslerne, som er forudsat i hele hjemmestyreordningen.«

Jeg vil så klart, jeg kan, tage afstand fra denne ensidige, kyniske tankegang. Forholdet mellem Grønland og Danmark er ikke blot et spørgsmål om pengeoverførsler fra Danmark til Grønland. Hvis det var det, ville der jo blot være tale om tiggeri eller pen-

geafpresning fra grønlandsk side. Forholdet mellem Grønland og Danmark er da heldigvis også meget, meget mere end et penge-spørgsmål.

For mig og mit parti er det først og fremmest et spørgsmål om menneskelige og medmenneskelige relationer, om at være i familie med hinanden og dermed også ønske at dele skæbne med hinanden.

Det er ud fra et sådant fællesskab, jeg anskuer tingene, og det er med dette udgangspunkt, jeg har medvirket til det indgåede forlig. Jeg beklager meget dybt, at repræsentantent for det i øjeblikket i Grønland regerende parti blæser på dette fællesskab.

### Preben Lange (Grøn.):

Jeg vil ikke bruge talerstolen her til vores interne uenigheder mellem siumut og atassut oppe i Grønland. Vi var allerede ved åbningen af dette folketingsår enige om, at disse uenigheder må høre hjemme oppe i Grønland. Derfor vil jeg ikke komme med yderligere kommentarer, men vil blot henvise til den tale, jeg holdt i forbindelse med generaldebatten om spareplanen.

Jeg vil gerne bruge folketingets afslutningsdebat til at gøre status over den politiske situation i Kalaallit Nunaat, Grønland. Denne folketingssamling er den første i folketingets historie, hvor Grønland, Kalaallit Nunaat, har haft hjemmestyre, og den situation, vi har derhjemme i Grønland, er, at vi har fået mere medbestemmelse over for politikerne og embedsmændene her i København. Hjemmestyret handler om et folks suverænitet, og Grønland har fået større selvbestemmelse, et større hjemmestyre, men der er lang vej endnu.

Det er stadig kun på visse områder, Grønland, Kalaallit Nunaat, har suverænitet over for Danmark. Der er stadig mange områder, hvor vi bliver dirigeret fra Danmark. Hjemmestyret er blevet en realitet efter forhandlinger med danske politikere, og vi i Grønland står fast ved de aftaler. Men samtidig er det selvfølgelig sådan, at vi hele tiden kæmper for større og større selvbestemmelse. Hjemmestyret er noget, der hele tiden skal udbygges.

Grønland bliver stadig fjernstyret udefra, nemlig fra EF-bureaukraternes kontor i Bruxelles, men vi vil ikke være med til at forære